

19 JUNI 2011 – HEILIGE DRIE-EENHEID

EERSTE LEZING

EXODUS 34, 4b-6.8-9

In die dagen besteeg Mozes 's morgens de Sinai, zoals de Heer hem bevolen had. De twee stenen platen nam hij mee. De Heer daalde neer in een wolk, kwam bij hem staan en riep de naam van de Heer uit. De Heer ging hem voorbij en riep: „De Heer! De Heer is een barmhartige en medelijdende God, lankmoedig, groot in liefde en trouw.”

Onmiddellijk viel Mozes op zijn knieën en boog zich neer. Toen sprak hij: „Och, Heer, wees zo goed en trek met ons mee. Dit volk is wel halsstarrig maar vergeef toch onze misdaden en zonden, en beschouw ons als uw eigen bezit.”

TWEDE LEZING

TWEDE BRIEF AAN DE KORINTIERS

13, 11-13

Broeders en zusters,

Laat alles weer goed komen, neemt mijn vermaning ter harte, weest eensgezind, bewaart de vrede, en de God van liefde en vrede zal met u zijn. Groet elkan- der met de heilige kus. U groeten al de heiligen. De genade van de Heer Jezus Christus, de liefde van God en de gemeenschap van de heilige Geest zij met u al- len. Amen.

EVANGELIE

JOHANNES 3, 16-18

In die tijd zei Jezus tot Nikodemus:

„Zo zeer heeft God de wereld liefgehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven, opdat al wie in Hem gelooft, niet verloren zal gaan, maar eeuwig le- ven zal hebben. God heeft zijn Zoon niet naar de we- relid gezonden om de wereld te oordelen, maar opdat de wereld door Hem zou worden gered. Wie in Hem gelooft, wordt niet geoordeeld, maar wie niet gelooft, is al veroordeeld, omdat hij niet heeft geloofd in de Naam van de eniggeboren zoon van God.”

Schriftlezingen © Katholieke Bijbelstichting
's-Hertogenbosch www.bijbel.net

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Kris DEPOORTERE —

De tuin van Trindade

PRIESTER JAN WOONT IN DE BOUWVALLIGE KERK van de Drie-eenheid in Sal- vador da Bahia in Brazilië. Ik heb ze gezien, die kerk van de Trindade, een echte Kerk. Voor het altaar lag een stervende vrouw, een paar mensen baden bij haar. Overal ma- trassen op de grond. En daar een man en vrouw die zongen: „Dank God dat we on- derdak hebben voor vannacht, want de tropische bliksem zal overal inslaan.” In de sacristie een grote ketel met een broebelpap. Ja, het gebeurt in 2011, na Christus.

Op 29 april 2011 schreef priester Jan op zijn website: „Het was op een vrijdag. Je kwam dikwijls langs, Dudu. Je hebt nog bij ons gewoond, in de tuinkerker van de Trin- dade. De tuin van Eden. Je kwam graag. *Paz e Amor*. Met de V gevormd door je vingers. De V van vrede. Deze keer was je echter anders. Heel mager. Verwarder dan ooit. Hen- rique, onze 'koster', nam je weer op in onze Kerk. We voelden de dood waren. Het was of je in je eigen graf keek. Midden in de tuin. Je zag de dageraad niet schemeren. Je at noch dronk. Dagen lang. Je wilde geen bad nemen. En je raakte almaar meer ver- ward. We brachten je naar het ziekenhuis. Ja, je verdedigingssysteem liet het afwe- ten, deels omdat je nooit werk hebt gemaakt van je gezondheid. Dat was jouw duis- ternis. Je bent hier teruggekomen, na enkele weken. Ingeslapen. Terug in je tuin van Eden. De tuin van de Trindade. Je broers en zoon hebben je kist de 51 trappen van de kerk omhoog gedragen. We hebben je vooraan gelegd, aan de voeten van de Tedere Drie-Ene. En in de Tuin, terwijl de dageraad ontloek en wij nog aan het huilen waren om jou, ontmoette je de Tuinman. *Paz e Amor*. Ja, Hij is het! En zoals weleer, toen Hij Maria bij haar naam riep, zo roept Hij jou ook bij je naam: Dudu. Teder en liefdevol. Je herkent Hem en je mag je nu nestelen in de schoot van de Tedere Drie-Ene. De tuin staat volop te bloeien. Ik zegen je met een kruisteken.”

Zo'n gemeenschap is de Drie-eenheid *in action*. De Drie-eenheid, gesymboliseerd door een kruisteken. Vroeger was dit het eerste gebaar dat ouders aan hun kind leer- den. Het kruisteken 'toont' de Drie-eenheid. Het is het eenvoudigste antwoord op de vraag: wie is God? God begrijpen kunnen we niet. Augustinus werd terechtgewezen door een kind, dat zei: „Ik kan de zee niet in een emmertje scheppen. Hoe zou jij de Drie-ene God in je hersenen kunnen opslaan?” Het kruisteken is een richtingwijzer. Het geeft de drie richtingen aan van waaruit God ons tegemoet komt. Een gebaar van boven naar beneden, even verwijlen bij ons hart, en dan een lijn van links naar rechts.

God toont zich van boven, van omhoog, tot in ons hart. Dat is God, die ons 'te beurt valt', die ons 'overkomt', vaak 'in het voorbijgaan', onverwachts. Er is niets of niemand in de wereld, waaraan of aan wie ik een plotse kentering in mijn leven kan toeschrijven. Of we ontdekken (achteraf) een rode draad, die ons leven schikte, in wel en wee. Soms lijkt het leven toeval. Maar ergens las ik: „Het toeval is God incognito.” Hij schrijft zijn verhaal op onze kromme levenslijnen. En toch is zo'n ervaring niet het belangrijkste. Bij het kruisteken gaat onze hand van boven naar beneden. Zo is God afgedaald tussen de mensen.

God komt ook uit de diepte, uit 'ons hart'. God spreekt en Hij doet dat vaak via ons hart. Het is alsof we Hem van binnenuit horen, bijvoorbeeld in gebed. Hoe zou- den we God anders kunnen verstaan, tenzij in mensentaal? Soms is God de Stem van ons geweten, die de weg van waarheid en goedheid influistert. God-in-ons-hart. De Geest van Jezus.

Bij het kruisteken maken we een gebaar van links naar rechts, horizontaal. Men- sen worden met elkaar verbonden, omarmd. Ook daar komt God tegemoet. God is liefde. Liefde betekent uitwisseling, verbondenheid, contact, ontmoeting. God is mens geworden, geloven we. Maar zelfs tijdgenoten van Jezus konden niet zeggen: „Kijk, Jezus, daar gaat God.” Ze zagen God niet, maar een mens. Een mens die God zichtbaar aanwezig bracht én brengt. Bij de Hemelvaart zei Jezus: „Kijk om je heen, daar zul je Mij zien.”

In de kerk van Trindade kijken mensen elkaar aan, van 'aangezicht tot aange- zicht'. Ze ontwaren er de Drie-ene God in het gelaat van de mensen in armoede, in een miljoenenstad. In de naam van de Vader, van de Zoon en van de heilige Geest.